

arhulü ecumenicu Grigorie cu toți ¹⁾ Arhieriei și cu alți mulți notabili greci.

Cine să nu se cutremure la uă faptă atâtu de nelegiuită , atâtu de ferósă și atâtu de barbară? Care inimă pôte fi așa de tare ca să nu verse lacrimi la săvêrșirea unorü crime atâtu de înfricoșătoare? In destulü se dovedesce setea de sânge creștinescü a acestorü fére neimblândite. Cine dér din noi mai pôte spera de acum înainte securitatea vieței și a averii sélle? Séu cine mai pôte fi la in-doială că nu vorü avea acelașü sfêrșitü și cei ce aü mai remasü sub jugulü barbarilorü tirani , cari socotescü ca uă crimă de a lăssa să trăiésca în liniște creștinii nevinovați?

« Ferice de sufletele vóstre cuviosilorü părinți ! Permiteți-ne să vêrsămü lacrimelë ce datorimü bine-facerilorü și virtuțilorü vóstre, ca unii ce ați fost ü în suferințe succesori ai Mântuitorului pe pământü. Acești fi ai vostri, cari formézá astă-dî poporulü creștinü și turma bisericei, cerü din totü sufletulü rugaciunile și bine-cuvântările vóstre pă-

1) Insemnarea cellořü cari aü suferitü atunci, fu trimisă lü Beizadea Nicolae A. Sutzü, în Brașovü, de către unü amicü alü sêu care se refugiasse din Constantinopole la Odessa, și pe care luând'o și noi de la unü altü amicü, nu lipsimü d'a o trece, spre sciința publiculü, precum se vede la finele acesteï opere, cu dată din 13 Iulie, 1821.